

Mai Villadsens tale ved Enhedslistens årsmøde

Taler

Mai Villadsen
Politisk ordfører, Enhedslisten

Dato

13. maj 2022

Sted

Hafnia-Hallen, København

Kære årsmøde.

Hvor er det godt at se jer alle sammen. Både jer, som har været her mange gange, og jer, der er her for første gang.

Jeg synes altid, der sker meget imellem årsmøderne. Men denne gang slår måske rekorden. For verden har ændret sig markant.

Vi har alle sammen fulgt de forfærdelige begivenheder i Ukraine.

De heftige bombardementer af boligkvarterer og hospitaler. Massegrave og likvideringer af civile i gaderne. Grusomme krigsforbrydelser.

Tyrannen Putin viser en skræmmende foragt for menneskeliv. Han har uprovokeret startet en angrebskrig mod et naboland for at fremme sine egne imperialistiske ambitioner.

.....

Det er foragteligt. Det skal stoppes. Og jeg er glad for, at vi har støttet den ukrainske befolkning med nødhjælp og med våben, så de kan forsvare sig mod den russiske besættelsesmagt. Det er solidaritet.

.....

Men hvis Putin skal stoppes, så skal vi gå længere i forhold til sanktioner. Længere end et flertal i EU og Folketinget desværre er villige til i dag.

For blandt andet med gaspenge er Danmark med til at holde dampe oppe på den russiske krigsmaskine. Det er ikke holdbart.

Derfor vil vi i Enhedslisten have et fuldstændigt stop for kul, gas og olie fra Rusland.

Og budskabet fra os til det ukrainske folk er klart: I har i den grad fortjent verdens respekt. I har i den grad fortjent vores støtte og vores solidaritet.

Der har været en del blæst om Enhedslisten i forbindelse med krigen i Ukraine. Og der har også været situationer, hvor vi burde have udtrykt os klarere og bedre.

Men i det store hele må jeg bare sige, at kritikken er fuldstændig forfejlet. Den gør mig faktisk harm.

For hvis der er ét parti, som ikke bare i årevis, men i årtier, har advaret imod at lægge vores energiforsyning i Putins hænder - har kaldt på mere vedvarende energi for at vriste os fri af alverdens tyranner - hvis der er ét, parti, der har gjort det, så er det Enhedslisten.

Og det har vi vel at mærke gjort, mens andre har drukket øl med Putin i Tivoli.

Det var Enhedslisten, der for 15 år siden foreslog at rejse sag mod Rusland ved Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol for krigsforbrydelserne i Tjetjenien.

Hvem var imod? Alle magtpartierne.

Hvad gjorde de til gengæld. To år senere gjorde de Danmark til det første land, der sagde ja til den russiske gasledning Nord Stream 1.

Så i Enhedslisten skal vi ikke dukke os. Vi kan roligt ranke ryggen.

Samtidig skal vi stå fast på, at blind oprustning ikke hjælper verden.

Og vi skal insistere på, at der skal være plads til kritik af institutioner som NATO og EU og af angrebskrige i Afghanistan og Irak.

I Enhedslisten kæmper vi imod imperialism - i alle afskygninger. Vi bliver ved med at stå op imod endeløs oprustning og meningsløse angrebskrige. Og vi kæmper til hver en tid i mod højreorienterede tyranner som Putin.

Mange vil gerne koble krigen i Ukraine til den kommende afstemning om forsvarsforbeholdet. Men lad mig bare slå én ting fast: EU's militære samarbejde handler ikke om Ukraine eller territorialforsvar af Europa.

12 ud 14 militære missioner har fundet sted i Afrika og Middelhavet. Her har EU trænet den Libyske kystvagt i at holde bådflugtninge ude af Europa. Her har EU givet våbentræning til soldater i Mali, som har begået overgreb og henrettelser af civile. Og i Den Centralafrikanske republik har EU trænet soldater, som bruges af Wagner-gruppen - altså Putins lejesoldater.

Hvis vi mister forsvarsforbeholdet, så vil et smalt flertal i Folketinget kunne sende danske soldater på en række militære missioner med yderst tvivlsomme formål og samarbejdspartnere.

Missioner, som sjældent gavner fred og stabilitet – men mest af alt europæiske kapitalinteresser.

Ja-siden siger: Ja til sammenhold, ikke forbehold – Men hvor er sammenholdet når FN beder om hjælp til fredsbevarende operationer rundt i verden? Der siger Danmark alt for ofte nej.

Lad os bruge kræfterne der!

Så er det så virkelig klogt at fjerne forsvarsforbeholdet? Enhedslistens svar er klart. Enhedslistens svar er nej.

Krigen i Ukraine, har gjort det soleklart, at vi skal væk fra sort energi.

Det er naturligvis ikke en nyhed for os i Enhedslisten. For det har vi alle dage råbt op om. Også før det var smart, dengang hvor vi blev set som økoflippere og

klimatosser.

Henrik Dahl beskrev faktisk synet på os ret godt i en bog, hvor han opremser påklædningskoden på Christiansborg. Den lyder sådan her: Dansk Folkeparti; business casual – De Konservative; business casual - Venstre; Business eller business casual – Socialdemokratiet; Business eller business casual – Enhedslisten, Havearbejde.

Og ved i hvad? Det skal vi ikke skamme os over, for det passer nok meget godt til et parti, der altid har været på naturens side.

Det er noget af det, der gør mig allermest stolt ved af at være en del af det her parti: At vi helt fra starten i 1989 er født med visionen om det bæredygtige samfund.

Det har taget mange år, og hele klimabevægelsen har måttet udholde megen hånlatter fra den politiske elite i business casual. Men nu står det klart for de fleste: Det bæredygtige samfund ikke er en verdensfjern utopi. Det er en absolut nødvendighed.

Derfor blev jeg også helt glad, da jeg hørte, at Mette Frederiksen ville kaste sig ud i noget klassisk aktivisme og endelig ville være med til at lænke sig til noget. Men jeg blev skuffet, da jeg hørte, det var Aalborg Portland.

Det er helt uforståeligt, at vi har en regering, der stadig hænger i bremsen. Der godtnok kalder sig lige så grønne som røde, men samtidig ruller kilometervis af motorvej ud over hele landet og fylder bugt og hav med giftigt slam fra byggeprojekter som Lynetteholmen.

Der vil give en klima-skatteabat til de mest forurenende virksomheder.

Kære Mette Frederiksen. Hvis du virkelig er lige så grøn som rød, så synes jeg i stedet du skal lænke dig fast til et træ, en vindmølle eller til 70%-målsætningen.

For klimaet giver ikke rabat. Tværtimod så står vi i en situation lige nu, hvor der hele tiden kommer renters rente på, og hvor klimakrisen er ved at løbe helt

løbsk.

Tiden er inde til at respektere klodens grænser. Tiden er inde til at stå fast - ikke til at give rabat.

Krigen i Ukraine har givet selv højrefløjen sympati for mennesker på flugt.

Det står desværre i skærende kontrast til den dehumaniserende behandling, som flertallet plejer at stå for.

Og det skriger til himlen, at vi tager godt imod mennesker, der er flygtet fra Putins bomber i Ukraine, mens vi giver en kold skulder til mennesker, der er flygtet fra Putins og Assads bomber i Syrien.

Nu ønsker regeringen også at eksportere mennesker på flugt til Rwanda. Et regime der bruger tortur og vilkårlige fængslinger. Et land, hvor præsidenten vandt sidste valg med 99% af stemmerne. Det er så selv Putin bliver misundelig.

Der står demokrati i jeres partinavn, kære Socialdemokrater. Kan i virkelig samarbejde med en mand som ham? Er der ingen nedre grænse?

I stedet for særlov på særlov skal vi have en fair lov. Alle mennesker, der er under vores beskyttelse i Danmark, skal have en ordentlig og respektfuld behandling. Ikke sidde og kigge ind i væggen på et asylcenter eller sendes til hverken Syrien eller Rwanda.

Alt andet kan vi simpelthen ikke være bekendt.

Lige nu tordner priserne i vejret. Og fattige familier skal i endnu højere grad vælge mellem at købe mad, tøj eller medicin.

Vi lever i et land, hvor der er børn, der får ondt i maven, hver gang der er klassesur, for den har de ikke råd til at være med på. Der er familier, hvor der ikke er råd til sund mad hver dag. Hvor økonomien ramler, hvis køleskabet bryder sammen.

Vi ved, at det er decideret skadeligt for børn at vokse op i fattigdom. Derfor er det ikke nok med et midlertidig børnetilskud. Det skaber utryghed og

usikkerhed. Regeringen har givet et løfte om at bekæmpe børnefattigdom permanent.

Selvom beskæftigelsesministeren tordnede selv imod den stigende ulighed inden han satte sig på ministertaburetten. Selvom han skrev en bog om ”den syge kapitalisme” og siden har sagt at: ”færre børn skal blive sendt sultne afsted i skole”, er nærmest intet sket.

Hvis det virkelig er så svært for Peter Hummelgård, at forhandle en aftale på plads, må vi have forhandlingerne over i Statsministeriet.

For hvis Mette Frederiksen virkelig vil være børnenes statsminister, så er det ved at være allersidste udkald. Så skal der handles. Nu.

Siden vi så hinanden sidst, har der været kommune- og regionsvalg i Danmark.

Jeg var rundt i det meste af landet under valgkampen, og jeg kan berette, at vi er et parti, hvor der bliver bagt så mange kager med rød-grøn Ø-glasur, at vi burde få et sær afsnit af bagedysten. Vi er et parti, der har kandidater i hele landet. Klædt i både sweater og stiletter. Kandidater i alle generationer. I Rebild stillede en hel familie op for Enhedslisten. Og vi har tusindvis af medlemmer, som brænder for at gøre en forskel, der hvor de bor.

Det gør mig stolt. Og jeg synes også, at vi har rigtig god grund til at være stolte af valget.

Målt på opbakning i hele landet blev det nemlig det bedste kommune- og regionsvalg for Enhedslisten nogensinde.

Vi blev for første gang største parti i København med *hver fjerde stemme*. Dagen efter tog jeg mig selv i at gå på gaden, se på folk og tælle 1-2-3-Enhedslisten, 1-2-3-Enhedslisten.

At Enhedslisten så også skulle blive største parti på Bornholm, og komme ind i flere nye kommuner, det er også en kæmpe landvinding for vores parti.

Der er flotte resultater rigtig mange steder. Og jeg ved, at I alle sammen er godt i gang med at kæmpe for de forandringer, som mange med rette forventer af *netop* Enhedslisten: Bæredygtige byer, mere natur og kollektiv transport, ordentlig integration af flygtninge, investeringer i daginstitutioner, ældrepleje og skoler, et bedre sundhedsvæsen og mindre ulighed.

Jeg synes, vi skal give alle jer, der knokler for rød-grønne kommuner og regioner - i hele landet - en kæmpe hånd.

Jeg er ikke i tvivl om, at det er resultater, vi kan bygge videre på. At vi er godt i gang med at blive endnu dybere forankret rundt omkring. Et endnu stærkere parti, som kan sætte mere kraft bag de forandringer, vi ønsker.

Der har på det seneste været bølgegang for vores parti, og vi står over for et årsmøde med vigtige, svære diskussioner. Men kære venner: Det er vi vant til, og det kommer ikke til at slå os ud af kurs.

For vi er et parti, som blev stiftet på trods af uenigheder og forskelle, fordi vi vidste at sammenhold og fællesskab gør stærk.

Og måske derfor har vi Danmarks, måske et af verdens bedste venstrefløjspartier. Og så har vi har en politik, der skaber en bedre verden for de mange.

Rigtig godt årsmøde.

Kilde

Manuskript modtaget fra taler

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

EU, Enhedslisten, Krigen i Ukraine 2014/2022-, NATO, Politisk tale, Socialdemokratiet

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/mai-villadsens-aarsmoedetale-2022>